

Odlagališče komunalnih odpadkov kot dolgoročno uporaben objekt javne komunalne infrastrukture

ID 09

Sanitary landfill as a permanently functional element of the local MSW infrastructure

MAG. IGOR MADON¹, ROK ROJKO¹, DOC.DR. DARKO DREV², PROF.DR. JAKOB LIKAR³

¹ *Komunalno stanovanjska družba, Goriška 23B, Ajdovščina, SLOVENIA*
igor.madon@ksda.si

² *Fakulteta za gradbeništvo in geodezijo, Jamova 2, Ljubljana, SLOVENIA*

³ *Naravoslovnotehniška fakulteta, Aškerčeva 12, Ljubljana, SLOVENIA*

Povzetek

V Sloveniji so klasična 'sanitarna' odlagališča aktivno obratovala še do prav nedavnega. Uredbeni koncept priporočenega načina izvedbe njihovega zapiranja je napisan na kožo odlagališč suhega tipa oz. je takšna vsaj prevladujoča interpretacija. Gre za pristop, da se naj po zaprtju odlagališča v notranjosti odlagališčnega telesa potekajoče stabilizacijske procese raje ustavi kot pa pospeši. Žal se na ta način okoljevarstveno breme zgolj prenaša v reševanje prihodnjim generacijam, kar je možno nedvoumno dokazati s primerljivimi kvantitativnimi izračuni ocen tveganja. Po drugi strani se zavedamo, da obstajajo tehnologije, s katerimi lahko obstoječim odlagališčem izdatno zmanjšamo nevarnostni potencial. Zlasti visokoprepustne deponije izgrajene v obliki nadzemnih ravninskih nasipov je možno zadovoljivo stabilizirati že kmalu po njihovem zaprtju, tamkajšnje degradirane površine ter okoljevarstveno in logistično infrastrukturo pa takoj pričeti uporabljati za potrebe izvajanja komplementarnih dejavnosti ravnanja z odpadki.

Ključne besede: zapiranje odlagališč, stabilizacija odlagališčnega telesa, okoljevarstveno tveganje, sanacija degradiranih območij.

Abstract

The regulations for Slovenian sanitary landfills issued over the past decade and a half always favored dry- type- landfill technology over all of the other available technologies. However, dry- type- landfills can not be considered environmentally sustainable since their design appears to be focused just on providing long- term encapsulation of the buried waste rather than on diminishing its pollution potential. Environmental disadvantages of such-an-approach can be clearly exposed by performing adequate quantitative risk assessments. Fortunately, certain paragraphs which indirectly allowed the existence of bioreactor landfills of various designs were also a constituent part of the very same regulations, too. Sustainable technologies like *in-situ* aeration and landfill body flushing can dramatically reduce the potentially significant environmental impacts. High- permeability landraises are particularly susceptible for quick *in-situ* waste stabilisation, allowing productive, real time land reclamation as well as continual utilisation of the already existent environmental and logistic

infrastructure, gradually transforming the former waste disposal site into an integrated waste management site.

Key words: landfill closure, environmental risk assessment, waste stabilization, land reclamation.